

det indtager en Holdning, der er absolut forskellig fra Governør Feddersens i 1852. Da der imidlertid ikke eksisterer nogen stor politisk Tillid til det nuværende Gouvernement fra Raadets Side, og mindst for saa vidt dets Stilling til Salgsspørgsmaalet angaar, saa beklage vi slet ikke, at vi staa alene. Naar der er blevet drevet ihærdig Agitation for Salget, saa at sige lige for Gouvernementets Øjne, og naar det officielle Regeringsblad ikke taler mod et Andragende, der ivrer for Salget, men snarere støtter det og senere publicerer Artikler, der tale i Favør af Salget, medens man søger at stoppe et Blad, der er imod Salget, saa skulde man vel nok synes, at vi ere berettigede til at sige, at det nuværende Gouvernement ikke danner noget Bolværk mod Landafstaaelse.

Hvis derfor Kolonialraadet er imod Salget af Øerne, saa er det Raadets Pligt at handle og at handle alene. De, der stille denne Resolution, nære den faste Tro, at Afstaaelsen af St. Croix til de Forenede Stater er imod Flertallet af Indbyggernes Ønsker og Interesser. I Forbindelse hermed maatte Taleren paa Raadets Vegne skarpt udtale sig mod vor fraværende Formand, Kaptajn Blackwoods Optræden, naar han, i Henhold til et fra de Forenede Stater for nogle faa Dage siden modtaget Telegram, som Formand for Kolonialraadet paa St. Croix, har vovet at paastaa, at Interessen for Salget aldrig har været større end nu, og at Opposition mod Salget grunder sig paa Egenkærlighed og kun findes hos en Minoritet; der har aldrig været større Opposition mod Afstaaelse end nu, og denne Opposition er paa ingen Maade begrænset til en Minoritet. Men med Hensyn til Udtrykket egenkærlig Opposition, saa var han villig til at indrømme Berettigelsen af dette Udtryk, dersom man med Rette kunde kalde det egenkærligt at kæmpe for et Hjem og for sin egen Tilværelse, samt for den bedre Behandling af Befolkningen i Almindelighed og Bevarelsen af et gammelt anset Flag, der var kært for saa mange af os. Benævnelsen egenkærlig kunde med større Ret anvendes paa en Bevægelse, der var beregnet paa kun at gavne nogle faa, og som var startet af disse. Et Lands Lykke beror ikke paa, at der deri findes nogle faa rige Folk, medens de andre ere Slaver af den alt dominerende Kapital, saaledes som det er Tilfældet i de Forenede Stater, og som vi tro vil blive Tilfældet her under den foreslaaede ny Æra. Og saa endydeligere, hvorledes kan man tænke sig, at en Befolkning, der saa godt som udelukkende bestaar af farvede Folk, kunde ønske at blive Amerikanere og komme til at leve under amerikanske Fordomme, saa længe som de kunne undgaa det. Som en Regel nærede Danskerne, og han var stolt af at sige det, ingen saadanne Fordomme, hvilke ere en Skam for Samfundet, men Amerikanerne gøre det, og vi bør ikke lægge Skjul paa det. I Moderlandet har man ingen Anelse om, hvad amerikansk Fordom vil sige, ellers ville de ikke ønske at se os under amerikansk Herredømme. Endydeligere vilde han, som Dansker og som kongevalgt Medlem af Raadet, tillade sig at udtale, at det danske Flag, saaledes som det er hans Overbevisning, fremdeles har Ret til at vaje over disse Kyster, og at det ogsaa i bedre Tider, der maatte komme, vil være i Stand til i endnu større Udstrækning end tidligere at kaste Ære og Glans over et lille, frisindet Land hinsides Havet; saa ogsaa set fra dette Standpunkt vilde han anbefale Resolutionen. Naar man tager alle disse Ting i Betragtning, saa vilde han tillade sig at foreslaa, at den stillede Resolution blev vedtagen og overgivet til Hans Majestæt Kongen nu — da ingen ved, hvad den næste Dag kan bringe — fra Hans Majestæts loyale Undersaatter, Medlemmerne af Kolonialraadet; og hermed ville vi have udført, hvad Befolkningen her kan gøre. Han